

Maja Gjerek LOVREKOVIĆ
Društvo hrvatskih književnika

PROSLOV

Autori su, iskazujući nadahnuće poezijom i prozom, posegnuli za različitim temama i izričajima u ovogodišnjoj zasebnoj cjelini povijest književnosti & književni prilozi "Podravskog zbornika". *Božena Loborec* vješto uobličuje esej "Obljetničari koprivničkog književnog kruga", *Žarko Marjanović* prisjeća se u svom tekstu kajkavskog pjesnika Milana - Mikana Krmpotića, dok *Zdravko Seluš* piše o pjesničkoj knjizi Božice Jelušić "Noćna steza", objavljenoj 1997. godine. Preostali prozni prilozi pripovijetke su *Slavka Fijačka*, *Elze Herceg*, *Bernarde Varga Babić* i *Slavka Čambe*, u rasponu od egzistencijalističkih i spoznajno - fantastičnih, do dirljivo sućutnih i socijalno - zavičajnih tonova.

Enerika Bijač autorica je pjesama u prozi, senzibilnih i proumljenih zapisa o doticanju duše i onih elemenata od kojih je građen i svijet i snovi. Po dubini i uvjerljivosti doživljaja srodna joj pjesnikinja *Ružica Cindori* ispisu je elegičnu poeziju zasjenjenih emocija i (ne)milostive prolaznosti.

Slavko Fijačko, osim prozom, javlja se i kao autor dvaju soneta koji propitkuje (ne)moć čovjekovih nastojanja i težnju za boljim, kao i *Žarko Marjanović*, pjesmama refleksivnog naboja "Napovijedi".

Kajkavska poezija obilježena je radom autorice *Mirjane Košute* (uspjelim pjesmom o Franu Galoviću), zatim *Veronike Perić* koja s osobitom prisnošću i neskrivenom ljubavlju razgovara s Koprivnicom te *Mace Jambrešić - Štefanić*, autorice dviju neposrednih, zavičajno obojenih pjesama i *Irene Herenčić*, koja veselo "kajka" o - čičku. Dvije pjesme posvećene su kajkavskom izričaju i njegovoj dragosti te trpkom i slatkom ljepoti. To je pjesma *Marice Hasan* "Navči se sinek" i ona *Vjekoslava Hrupeca* "O Kaj - kavskom jeziku i rodu", pomalo kerempuhovsko - šaljivog ugođaja, no puna vjere u besmrtni "kaj".

Ova stvaralačka raznolikost pristiglih i odabranih radova možda je njihov jedini zajednički nazivnik, ali istovremeno i slutnja nade u obnovljenu duhovnost trećeg tisućljeća, s više međusobnog razumijevanja i poštovanja za druge i drukčije misaone svjetove, u svemiru, koji svoje središte ponovo nalazi u srcu.